



Voor mij ligt een uitnodiging afgebeeld met een schelp op het strand – door de wind deels vol gewaaid met zandkorrels... Aan de binnenzijde lees ik 1982 12 december 2007, en op de achtergrond Kees Stroop.

Zijn naam draagt een hele rij 'rollen': dominee, herder, leraar, catecheet, predikant, consulent, afgevaardigde, bestuurder, verbi divini minister, kerk-visitator, voorganger, geestelijk verzorger, voorbijganger

1982 Krabbendam – 1986 Zaandam – 1992 Assen – 2001 Meppel

Ds. Kees Stroop staat op 12 december a.s. 25 jaar in het ambt.

Bij een jubileum kijk je als vanzelf eerst terug. Daarbij hoort de constatering dat, waar je ook werkt, de mensen hetzelfde meemaken aan lief en leed. Vanuit je ambt een eindeje met hen te mogen oplopen, met name in crisissituaties, heeft Kees altijd bijzonder aangesproken.

Hij is begonnen als Gereformeerd predikant in Krabbendam, dat in die jaren nog een gereformeerde enclave was op het Noord-Hollandse platteland. Daarna verhuisde het gezin naar de stad Zaandam, met in het centrum een Gereformeerde 'kathedraal', waar Kees ging werken in een nieuwbouwwijk, samen met Hervormden en Rooms Katholieken. Dus toen al in oecumenisch verband!

In de terugblik wordt duidelijk dat Kees meer dan 20 jaar 'gedwongen' bezig geweest met het samen op weg proces. Hij heeft ervaren hoe moeizaam en dus tijdrovend kerkelijke samenwerkingsprocessen verlopen. En helaas sterven beloftevolle aanzetten hier en daar een stille dood.

Door de jaren heen is wel gebleken dat Kees een voorliefde heeft voor het werken in een nieuwbouwwijk, aan de rand van dorp of stad. Hij houdt van een situatie waarin je mag experimenteren omdat er nog van alles moet worden opgebouwd.

Na het enthousiaste begin en de tijd van pionieren is echter het gevaar van verzadiging en institutionalisering aanwezig, waardoor er stilstand ontstaat.

Hebben al die jaren hem ook veranderd? Met name de eerste gemeen-

te was een leerschool. Je moest alles nog leren doen, en daarnaast werd je al gauw – ervaring of niet – scriba van de classis, kerkvisitator en consulent. En je wilde vooral de bijbelverhalen heel goed uitleggen, zodat iedereen wist wat er in de bijbel staat. Belevings- en ervaringsgericht geloven lag ver weg, het ging om de vraag: wat stáát er? En dat is Gods Woord! Hoe mensen het leven ervoeren, lief en leed beleefden en hoe ze omgingen met hun vragen en twijfels, kreeg weinig aandacht. Daarin is Kees wel heel erg veranderd.

Daarnaast is de plek van de kerk in de samenleving een heel andere geworden. Veel minder mensen zijn bij de kerk betrokken, anderen hebben zelfs hun lidmaatschap opgezegd. Het opmerkelijke is evenwel dat velen bij de overgangen in hun leven wél een beroep doen op de kerk. Symbolen en rituelen houden kennelijk grote zeggingskracht.

In de loop van de tijd ontdek je wat je vooral wilt nastreven. Voor Kees is dat het contact hebben met de mensen, het pastoraat, de wederkerigheid die zit in het delen van bijzondere momenten. Maar ook het maken van de 'vertaalslag' van het grote verhaal van God-en-mensen naar de kleine verhalen van de enkele mens.

Een bijzondere ervaring biedt zijn werk met mensen met een verstandelijke beperking. Ze dwingen je basaal bezig te zijn, met al je zintuigen open tot uitdrukking brengen waar het ten diepste op aankomt. Het verstandelijke moet je loslaten. Dit werk heeft hij niet gezocht, maar is op zijn weg gekomen. En daar is hij blij mee,

het klikt. Als het er niet meer was, zou hij de contacten met de netwerken er omheen van medewerkers en familieleden zeker missen.

En als we tenslotte praten over de toekomst van de kerk, dan constateren we dat de kerk wereldwijd groeit, terwijl we hier in West Europa veel verlies ervaren. Velen vragen om ruimte in de wijze van geloven, maar dat maakt anderen weer onzeker. De een is voorstander van een open kerk, terwijl een ander meer vastomlijnde kaders wil. In dat spanningsveld speelt het kerk-zijn zich af. Je hebt uiteraard een organisatie nodig, maar de ervaring leert dat de kerk zich uiteindelijk afspeelt op lokaal niveau. In dorp of stad. Het gaat om kerk-zijn-in-de-buurt.

Kees, ik dank je zeer voor dit gesprek, en ik wens je een hartelijke jubileumviering op 28 december a.s. Er zullen vast velen zijn die je komen feliciteren.



tijdens een speciale viering